HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a noua)

1 august 2025 *

„Trimitere preliminară – Ambalaje și deșeuri de ambalaje – Noțiune – Directiva 94/62/CE – Articolul 3 și anexa I – Etichete aplicate direct pe fructe sau legume – Reglementare națională care interzice astfel de etichete, cu excepția celor care sunt compostabile la domiciliu și sunt constituite integral sau parțial din materii de origine biologică”

În cauza C-772/24,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Conseil d'État (Franța), prin decizia din 6 noiembrie 2024, primită de Curte la 7 noiembrie 2024, în procedura

Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

împotriva

Premier ministre,

Ministre de la Transition écologique, de l'Énergie, du Climat et de la Prévention des risques,

Garde des sceaux, ministre de la Justice,

Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie,

Ministre de l'Agriculture, de la Souveraineté alimentaire et de la Forêt,

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul N. Jääskinen, președinte de cameră, domnul A. Arabadjiev (raportor) și doamna R. Frendo, judecători,

avocat general: doamna L. Medina,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: franceza.

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel), de A. Bron, A. Helfer și G. Léonard, avocats;

– pentru guvernul francez, de P. Chansou și B. Travard, în calitate de agenți;

– pentru Comisia Europeană, de I. Melo Sampaio și R. Tricot, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatei generale,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 3 din Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO 1994, L 365, p. 10, Ediție specială, 13/vol. 14, p. 238), astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 (JO 2018, L 150, p. 141) (denumită în continuare „Directiva 94/62”) coroborat cu anexa I la această directivă.

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel), pe de o parte, și Premier ministre (prim-ministrul) (Franța), ministre de la Transition écologique, de l'Énergie, du Climat et de la Prévention des risques (ministrul tranziției ecologice, energiei, climatului și prevenirii riscurilor) (Franța), garde des sceaux, ministre de la Justice (Păstrătorul sigiliilor, ministrul justiției) (Franța), ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (ministrul economiei, finanțelor și industriei) (Franța), precum și ministre de l'Agriculture, de la Souveraineté alimentaire et de la Forêt (ministrul agriculturii, suveranității alimentare și pădurilor) (Franța), pe de altă parte, în legătură cu legalitatea unei decizii implicite de respingere a unei cereri de abrogare a unei reglementări naționale care prevede aplicarea unei amenzi în cazul aplicării unor etichete direct pe fructe sau legume, cu excepția celor care sunt compostabile la domiciliu și sunt constituite integral sau parțial din materii de origine biologică.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Articolul 3 punctul 1 din Directiva 94/62, intitulat „Definiții”, prevede:

„În sensul prezentei directive:

1. «ambalaje» înseamnă toate produsele realizate din orice materiale, de orice natură, utilizate pentru a conține, proteja, manevra, furniza și prezenta bunurile, de la materii prime la bunuri prelucrate, de la producător la utilizator sau consumator. Articolele «nereturnabile» utilizate în aceleași scopuri trebuie, de asemenea, considerate ambalaje.

   «Ambalajul» constă numai din:

(a) ambalaj de vânzare sau ambalaj primar, adică ambalajul conceput pentru a constitui o unitate de vânzare pentru un utilizator sau consumator final la punctul de achiziție;
(b) ambalaj grupat sau ambalaj secundar, adică ambalajul conceput pentru a constitui la punctul de achiziție o grupare a unui anumit număr de unități de vânzare, indiferent dacă acestea sunt vândute ca atare consumatorului sau utilizatorului final sau dacă servesc numai ca mijloc de umplere a rafturilor în punctul de vânzare; acesta poate fi înlăturat din produs fără a-i afecta caracteristicile;
(c) ambalaj pentru transport sau ambalaj terțiar, adică ambalajul conceput pentru a înlesni manevrarea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate pentru a preveni manevrarea fizică și pagubele datorate transportului. Ambalajul pentru transport nu include containerele rutiere, feroviare, navale sau aeriene.

Definiția noțiunii de «ambalaj» trebuie să se bazeze, printre altele, pe criteriile prezentate în continuare. Articolele enumerate în anexa I sunt exemple care ilustrează aplicarea acestor criterii.

(i) Un articol este considerat ambalaj în cazul în care respectă definiția menționată anterior, fără să aducă atingere altor funcții pe care le-ar putea de asemenea îndeplini ambalajul, cu excepția cazurilor în care articolul face parte integrantă dintr-un produs și este necesar pentru a conține, susține sau conserva produsul pe toata durata sa de viață, iar toate elementele în cauză sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu acesta.
(ii) Articolele concepute astfel încât să fie umplute în punctul de vânzare și articolele de unică folosință umplute sau concepute astfel încât să fie umplute în punctul de vânzare sunt considerate ambalaje în măsura în care îndeplinesc funcția de ambalare.
(iii) Componentele ambalajelor și elementele auxiliare integrate în ambalaje sunt considerate parte din ambalajul în care sunt integrate. Elementele auxiliare agățate direct sau atașate de un produs și care îndeplinesc funcții de ambalaj sunt considerate ambalaje, cu condiția să nu facă parte integrantă dintr-un produs și cu condiția ca nu toate elementele sale să fie destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.”

4 Anexa I la această directivă, intitulată „Exemple ilustrative pentru criteriile menționate la articolul 3 punctul 1”, prevede:

„[…]

Exemple ilustrative pentru criteriul (iii)

Constituie ambalaje

Etichetele agățate direct de produs sau atașate acestuia

[…]”

Dreptul francez

5 Articolul 80 din loi nº 2020-105, du 10 février 2020, relative à la lutte contre le gaspillage et à l’économie circulaire (Legea nr. 2020-105 din 10 februarie 2020 privind combaterea risipei și economia circulară) (JORF din 11 februarie 2020, p. 6) prevede:

„Cel mai târziu la 1 ianuarie 2022, se pune capăt aplicării etichetelor direct pe fructe sau legume, cu excepția etichetelor compostabile la domiciliu și sunt constituite integral sau parțial din materii de origine biologică.”

6 Potrivit articolului R. 543-73 din code de l'environnement (Codul mediului), astfel cum a fost modificat prin articolul 1 alineatul III punctul 2 din décret nº 2020-1724, du 28 décembre 2020, relatif à l'interdiction d'élimination des invendus non alimentaires et à diverses dispositions de lutte contre le gaspillage (Decretul nr. 2020-1724 din 28 decembrie 2020 privind interzicerea distrugerii produselor nealimentare nevândute și diverse dispoziții privind combaterea risipei) (JORF din 30 decembrie 2020, p. 209):

„Se pedepsește cu amenda prevăzută pentru contravențiile din a 3-a clasă faptul:

[…]

4° De a aplica o etichetă direct pe un fruct sau pe o legumă, cu excepția celor care sunt compostabile la domiciliu și sunt constituite integral sau parțial din materii de origine biologică, încălcându-se astfel articolul 80 din loi nº 2020-105 du 10 février 2020 relative à la lutte contre le gaspillage et à l'économie circulaire [Legea nr. 2020-105 din 10 februarie 2020 privind combaterea risipei și economia circulară]".

Litigiul principal și întrebările preliminare

7 Printr-o scrisoare din 25 aprilie 2022, Interfel a sesizat prim-ministrul cu o cerere având ca obiect abrogarea dispozițiilor articolului 1 alineatul III punctul 2 din Decretul nr. 2020-1724 din 28 decembrie 2020 privind interzicerea distrugerii produselor nealimentare nevândute și diverse dispoziții privind combaterea risipei. Lipsa unui răspuns din partea prim-ministrului cu privire la această cerere a dat naștere unei decizii implicite de respingere. La 23 august 2022, Interfel a sesizat Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța), care este instanța de trimitere, cu o acțiune având ca obiect anularea acestei decizii.

8 Instanța de trimitere arată că aceste dispoziții au fost adoptate pentru a pune în aplicare articolul 80 din Legea nr. 2020-105 din 10 februarie 2020 privind combaterea risipei și economia circulară și care are ca obiect interzicerea, pe teritoriul francez, a aplicării directe pe fructe sau legume a altor etichete decât etichete compostabile la domiciliu și constituite integral sau parțial din materii de origine biologică. Dispozițiile menționate prevăd că se pedepsește cu amendă faptul de a nu respecta dispozițiile acestui articol 80. În acest context și având în vedere termenii articolului 3 din Directiva 94/62, instanța menționată apreciază că s-ar putea considera că etichetele aplicate direct pe fructe și legume nu constituie «ambalaje», în sensul acestei directive, din moment ce nu corespund perfect definiției și nici celor trei criterii impuse de acest articol 3. Cu toate acestea, instanța menționată arată că anexa I la această directivă califică în mod explicit ca ambalaj, cu titlu ilustrativ al criteriului enunțat la articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (iii) din Directiva 94/62, etichetele agățate direct sau atașate de un produs.

9 În consecință, instanța de trimitere ridică problema dacă din anexa I la Directiva 94/62 rezultă că orice etichetă agățată direct sau atașată de un produs constituie în mod necesar un „ambalaj" în sensul acestei directive sau dacă această calificare trebuie apreciată în raport cu definiția și cu cele trei criterii prevăzute la articolul 3 din aceasta. În această din urmă ipoteză, astfel de etichete nu ar constitui un ambalaj decât dacă sunt utilizate pentru a conține, proteja, manevra, furniza și prezenta bunurile de la producător la utilizator sau consumator, cu condiția să nu facă parte integrantă dintr-un produs și cu condiția ca nu toate elementele sale să fie destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.

10 În aceste condiții, Conseil d'État (Consiliul de Stat) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Etichetele aplicate direct pe fructe și legume constituie, în orice ipoteză, ambalaje în sensul articolului 3 din [Directiva 94/62] și al anexei I la această directivă?"

Cu privire la întrebarea preliminară

11 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (iii) din Directiva 94/62 și anexa I la aceasta din urmă trebuie interpretate în sensul că etichetele aplicate direct pe fructe și legume constituie, în orice ipoteză, „ambalaje" în sensul directivei menționate.

12 Trebuie arătat mai întâi că, în conformitate cu articolul 1, Directiva 94/62 are în special ca obiect prevenirea și reducerea efectului ambalajelor și al deșeurilor de ambalaje asupra mediului din statele membre și din țările terțe și să asigure astfel un nivel ridicat de protecție a mediului, impunând printre altele statelor membre instituirea unui sistem de colectare și de valorificare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje. În acest scop, așa cum rezultă din considerentul (5) și în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din aceasta, Directiva 94/62 include toate ambalajele introduse pe piață în Uniunea Europeană și toate deșeurile de ambalaje (Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Eco-Emballages ș.a., C-313/15 și C-530/15, EU:C:2016:859, punctul 23).

13 Rezultă că, după cum Curtea a statuat deja, noțiunea de „ambalaj" trebuie interpretată în sens larg (Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Eco-Emballages ș.a., C-313/15 și C-530/15, EU:C:2016:859, punctul 24, precum și jurisprudența citată).

14 Trebuie amintit de asemenea că, pentru a constitui un ambalaj în sensul articolului 3 punctul 1 din Directiva 94/62, un articol trebuie, pe de o parte, să îndeplinească cele două condiții prevăzute la articolul 3 punctul 1 primul și al doilea paragraf din Directiva 94/62 și, pe de altă parte, corespunde criteriilor enumerate la articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf din directiva menționată (Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Eco-Emballages ș.a., C-313/15 și C-530/15, EU:C:2016:859, punctul 25).

15 Astfel, în primul rând, pentru a constitui un „ambalaj" în sensul Directivei 94/62, un produs trebuie utilizat, pe de o parte, în conformitate cu articolul 3 punctul 1 primul paragraf din această directivă, pentru a conține, a proteja, a manevra, a furniza și a prezenta bunurile, de la materii prime la bunuri prelucrate, de la producător la utilizator sau consumator. A doua teză a aceleiași dispoziții precizează, în plus, că articolele „nereturnabile" utilizate în aceleași scopuri trebuie de asemenea considerate ambalaje (Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Eco-Emballages ș.a., C-313/15 și C-530/15, EU:C:2016:859, punctul 26).

16 După cum Curtea a statuat deja, funcțiile posibile ale ambalajului nu sunt enumerate la articolul 3 punctul 1 primul paragraf din Directiva 94/62 în mod cumulativ (Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Eco-Emballages ș.a., C-313/15 și C-530/15, EU:C:2016:859, punctul 27).

17 Un asemenea produs trebuie, pe de altă parte, să se regăsească în una dintre cele trei categorii de ambalaje enumerate și definite la articolul 3 punctul 1 al doilea paragraf literele (a)-(c) din Directiva 94/62, și anume ambalajul de vânzare, ambalajul grupat și ambalajul pentru transport (Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Eco-Emballages ș.a., C-313/15 și C-530/15, EU:C:2016:859, punctul 28).

18 În al doilea rând, în conformitate cu articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (i) din Directiva 94/62, un articol care respectă definiția pozitivă a noțiunii de „ambalaj” prevăzută la primul și la al doilea paragraf ale acestui articol 3 punctul 1 trebuie considerat ambalaj, cu excepția cazurilor în care face parte integrantă dintr-un produs și este necesar pentru a conține, a susține sau a conserva produsul pe toata durata sa de viață, iar toate elementele în cauză sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu acesta (Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Eco-Emballages ș.a., C-313/15 și C-530/15, EU:C:2016:859, punctul 29).

19 Reiese din însuși termenii respectivului articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (i) că cele trei criterii negative pe care le enumeră sunt cumulative. În consecință, numai articolele care, deși corespund definiției pozitive a ambalajului, îndeplinesc simultan aceste trei criterii nu sunt considerate ambalaje în sensul Directivei 94/62 (Hotărârea din 10 noiembrie 2016, Eco-Emballages ș.a., C-313/15 și C-530/15, EU:C:2016:859, punctul 30).

20 În al treilea rând, conform articolului 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (iii) din Directiva 94/62, componentele ambalajelor și elementele auxiliare integrate în ambalaje sunt considerate parte din ambalajul în care sunt integrate. Elementele auxiliare agățate direct sau atașate de un produs și care îndeplinesc funcții de ambalaj sunt considerate ambalaje, cu condiția să nu facă parte integrantă dintr-un produs și cu condiția ca nu toate elementele sale să fie destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.

21 În această privință, anexa I la directiva respectivă, care menționează „[e]xemple ilustrative pentru criteriile menționate la articolul 3 punctul 1” din aceasta, arată expres, sub titlul „Exemple ilustrative pentru criteriul (iii)”, că constituie un ambalaj etichetele agățate direct sau atașate de un produs.

22 În speță, instanța de trimitere ridică problema dacă din această anexă I rezultă că orice etichetă agățată direct sau atașată de un produs constituie în mod necesar un ambalaj în sensul Directivei 94/62 sau dacă această calificare trebuie apreciată având în vedere definiția și cele trei criterii prevăzute la articolul 3 din directiva menționată. În această din urmă ipoteză, astfel de etichete nu ar constitui un ambalaj decât dacă sunt utilizate pentru a conține, proteja, manevra, furniza și prezenta bunurile de la producător la utilizator sau consumator, cu condiția să nu facă parte integrantă dintr-un produs și cu condiția ca nu toate elementele sale să fie destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.

23 Deși din termenii anexei I la Directiva 94/62 reiese că etichetele agățate direct sau atașate de un produs constituie un ambalaj, este necesar să se constate că exemplul furnizat în această anexă I privește criteriul stabilit la articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (iii) din această directivă. Potrivit celei de a doua teze a acestei dispoziții, elementele auxiliare agățate direct sau atașate de un produs și care îndeplinesc funcții de ambalaj sunt considerate ambalaje, cu condiția să nu facă parte integrantă dintr-un produs și cu condiția ca nu toate elementele sale să fie destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.

24 Reiese, așadar, din articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (iii) din Directiva 94/62 că etichetele menționate, cu titlu de exemplu, în anexa I la această directivă pot fi calificate drept „ambalaje” dacă constituie elemente auxiliare care îndeplinesc funcții de ambalaj, cu condiția să nu facă parte integrantă din produsul respectiv și cu condiția ca nu toate elementele sale să fie destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul. Această interpretare este

confirmată de termenii articolului 3 punctul 1 al treilea paragraf din directiva menționată, potrivit cărora, pentru a fi calificat drept „ambalaj”, un articol trebuie să corespundă, „printre altele”, criteriilor prezentate la acest din urmă paragraf.

25 Prin urmare, este necesar să se constate că nu se poate considera că criteriile de definire a noțiunii de „ambalaj” stabilite la articolul 3 punctul 1 primul paragraf din Directiva 94/62 nu ar trebui să fie îndeplinite pentru simplul motiv că o etichetă este agățată direct sau atașată de un fruct sau de o legumă.

26 În ceea ce privește funcțiile posibile ale ambalajului menționate la articolul 3 punctul 1 primul paragraf din Directiva 94/62, deși acestea nu sunt enumerate cumulativ, ele sunt enumerate în schimb în mod exhaustiv, astfel încât, pentru a constitui un ambalaj, o etichetă aplicată direct pe un fruct sau pe o legumă trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre aceste trei funcții.

27 Guvernul francez a arătat, în această privință, că etichetele aplicate direct pe fructe și legume par să aibă caracteristici diverse și să răspundă unor obiective foarte variate. Ar fi vorba cel mai frecvent despre etichete de mici dimensiuni, care ar acoperi doar o parte marginală din suprafața fructului sau a legumei în cauză. În aceste condiții, unele dintre aceste etichete ar putea înconjura sau cuprinde în mod mai semnificativ acest fruct sau această legumă. În plus, în timp ce anumite etichete par să afișeze logoul sau denumirea unei mărci comerciale, altele ar putea să conțină anumite informații referitoare la caracteristicile fructelor și legumelor în cauză sau chiar un cod de bare sau un cod de identificare cifrat.

28 Astfel, sub rezerva verificărilor care revin instanței de trimitere, rezultă, mai întâi, că etichetele aplicate direct pe fructe și legume sunt, în mod frecvent, de dimensiuni mai mici decât acestea din urmă și, prin urmare, nu urmăresc, în principiu, să le conțină și să le protejeze.

29 În continuare, pentru aceleași motive, aceste etichete nu apar, în orice caz, destinate să permită manevrarea și furnizarea fructelor și legumelor în cauză către locul de consum.

30 În sfârșit, deși nu este exclus ca anumite etichete aplicate direct pe fructe și legume să permită asigurarea prezentării lor, nu reiese nici din dosarul de care dispune Curtea că ele sunt destinate, în orice ipoteză, acestui scop.

31 Prin urmare, este necesar să se considere că referirea, în anexa I la Directiva 94/62, la „etichetele agățate direct sau atașate de un produs”, ca exemplu al criteriului menționat la articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (iii) din această directivă, nu poate fi interpretată în sensul că înseamnă că toate etichetele aplicate direct pe fructe și legume trebuie considerate în mod sistematic ambalaje în sensul directivei menționate.

32 De altfel, trebuie să se observe în această privință că din dosarul de care dispune Curtea reiese că, în concluziile sale privind cauza principală, raportorul public a apreciat că „o etichetă aplicată direct pe un fruct sau pe o legumă nu îndeplinește niciuna dintre funcțiile” enumerate la articolul 3 punctul 1 primul paragraf din Directiva 94/62.

33 Pe de altă parte, interpretarea largă a noțiunii de „ambalaj” nu implică faptul că trebuie să se rețină o interpretare a anexei I la Directiva 94/62 care ar încălca termenii articolului 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (iii) din această directivă.

34 În definitiv, va reveni instanței de trimitere sarcina de a aprecia, printre altele în lumina considerațiilor care figurează la punctele 23-30 din prezenta hotărâre și pe baza tuturor elementelor pertinente disponibile, dacă etichetele aplicate direct pe un fruct sau pe o legumă îndeplinesc cel puțin una dintre cele trei funcții de ambalare definite la articolul 3 punctul 1 primul paragraf din Directiva 94/62 și se încadrează în una dintre cele trei categorii de ambalaje enumerate și definite la articolul 3 punctul 1 al doilea paragraf literele (a)-(c) din această directivă.

35 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (iii) din Directiva 94/62 și anexa I la aceasta din urmă trebuie interpretate în sensul că etichetele aplicate direct pe fructe și legume nu constituie, în orice ipoteză, ambalaje în sensul directivei menționate. Astfel de etichete nu pot fi considerate ambalaje decât în măsura în care îndeplinesc una dintre cele trei funcții de ambalare definite la articolul 3 punctul 1 primul paragraf din Directiva 94/62 și se încadrează în una dintre cele trei categorii de ambalaje enumerate și definite la articolul 3 punctul 1 al doilea paragraf literele (a)-(c) din această directivă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

36 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

Articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf litera (iii) din Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, și anexa I la Directiva 94/62, cu modificările ulterioare,

trebuie interpretate în sensul că

etichetele aplicate direct pe fructe și legume nu constituie, în orice ipoteză, ambalaje în sensul Directivei 94/62, cu modificările ulterioare. Astfel de etichete nu pot fi considerate ambalaje decât în măsura în care îndeplinesc una dintre cele trei funcții de ambalare definite la articolul 3 punctul 1 primul paragraf din Directiva 94/62, cu modificările ulterioare, și se încadrează în una dintre cele trei categorii de ambalaje enumerate și definite la articolul 3 punctul 1 al doilea paragraf literele (a)-(c) din Directiva 94/62, cu modificările ulterioare.

Semnături